

gode borgerlige mærkesager, som stadig er værd at kæmpe for.

Tag f.eks. beskatningen af bilerne. Omlæg dog den vægtafgift, så vi får råd til nye og mere miljøvenlige biler. Det vil være godt for den enkelte borger, det vil være godt for miljøet, og det vil være en hjælpende hånd i kampen mod klimaforandringerne.

Eller tag f.eks. sygehusvæsenet, vores sundhedssystem. Det er et kendetegn ved et moderne og rigt samfund, at man er villig til at bruge penge på sin sundhed. Hvorfor omlægges vi så ikke brugerbetalingen i sundhedsvæsenet, som Velfærdskommissionen har peget på, så vi får en mere effektiv udnyttelse af ressourcerne? Vi kunne jo kombinere det med en langt mere socialt forsvarlig brugerbetaling, for der er jo masser af brugerbetaling i det eksisterende system. Det tør vi ligesom bare ikke rigtig tale om.

Eller hvad med efterlønnen? Vi har i den grad behov for en debat om efterlønnen. Det er da urimeligt at frede en ordening, som alle i dette lokale udmærket godt ved vi ikke har råd til i dens nuværende form. Og da slet ikke, hvis vi ønsker at skaffe midler til andre gode formål som f.eks. sund mad i skolerne og daginstitutionerne, som jeg i dag har set har været på tapetet på nogle af internetsiderne.

Hvorfor er dagpengesystemet blevet fredet? Ny Alliance vil meget gerne medvirke til at gennemføre f.eks. en årsindkomstmodel eller at forkorte den maksimale dagpengeperiode til de 2½ år, som også er blevet anbefalet fra Velfærdskommissionens side.

Man kan næsten mærke, at det ikke lige er den debat, som man har lyst til at tage, hverken fra regeringsbænkenes side eller fra V's og K's side eller – for den sags skyld – fra resten af Folketingets side. Men i Ny Alliance har vi besluttet os for, at vi vil sige det højt, som der er behov for. Vi vil blive ved med det, for nogle skal jo løfte fanen for borgerlige og liberale mærkesager, når de to store borgerlige partier har rullet den sammen og sat den ind i det dybeste hjørne af klædeskabet. Det paradoksale er, at rigtig mange gode liberale vælgere og politikere udmærket er klar over, hvad der skal til for at gøre Danmark til en global frontløber og til igen at gøre Danmark til en stolt og stærk nation med højt til loftet og med plads til store armbevægelser.

Det ville være befriende, hvis Folketingets borgerlig-liberale flertal besluttede sig for ikke at bruge al tiden på at fordele velfærden, men på at skabe noget mere af den. Så ville vi være godt

på vej til at virkeliggøre en liberal og borgerlig vision for Danmark. Ny Alliance vil meget gerne bidrage konstruktivt til den del, når vi vender tilbage efter sommerferien. Tak for ordet.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren bedes blive stående. Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe.

Kl. 17:29

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil hæfte mig ved et enkelt hjørne af hr. Anders Samuelssens i øvrigt meget indholdsrige tale. Og det er dér, hvor hr. Samuelssens fuldstændig og med en flot håndbevægelse bagatelliserer hele tørklædedebatten og siger, at den bare afspejler angst.

Nu kan angst jo være så meget forskelligt. Det kan være noget fuldstændig irrationelt – altså nærmest en psykisk lidelse, noget paranoidt, og det vil sige, at angsten ikke har nogen konkret genstand.

Men hvis man nu i stedet forestiller sig, at der virkelig er noget at være bange for, så er det jo den, der har frygt eller angst, som erkender sandheden, mens den, der er ligeglad, simpelt hen ikke kan se ud over sin egen næsetip.

Jeg undrer mig over den flothed, og jeg tror da ikke, at hr. Anders Samuelssens virkelig kan have konfereret det med sin partiformand. Er det, at hr. Naser Khader er udstyret med bodyguards, bare udtryk for en eller anden irrationel angst?

Jeg vil gøre opmærksom på, at tørklædet ikke bare er 30 g tekstil, men at det symboliserer noget, nemlig en sharialovgivning, som hr. Naser Khader føler på sin krop for tiden.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 17:30

Anders Samuelssens (NY):

Jeg tror, at hr. Jesper Langballe er udmærket klar over, at min partiformands egen mor går med tørklæde uden dermed at plædere for eller være tilhænger af sharialovgivning. Så den kobling tror jeg man skal være meget varsom med at foretage.

Det, der var pointen i min tale, er, at spørgsmålet om et potentielt tørklæde på en dommer i en dansk retssal om 15 år – hvilket uanset lovgivning eller ej er meget, meget usandsynligt – ikke er det største problem, den største udfordring, Danmark står over for.